

UREDBA KOMISIJE (EU) br. 907/2013

od 20. rujna 2013.

o utvrđivanju pravila za zahtjeve o uporabi generičkih deskriptora (naziva)

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani ⁽¹⁾, a posebno njezin članak 1. stavak 4.,

budući da:

- (1) U skladu s člankom 1. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1924/2006, posebni generički deskriptori (nazivi) koji se već tradicionalno upotrebljavaju za naznačavanje posebnosti određene klase hrane ili pića koja bi mogla imati utjecaja na zdravlje mogu se izuzeti od primjene te Uredbe nakon podnošenja zahtjeva predmetnih subjekata u poslovanju s hranom.
- (2) Kako bi se zajamčilo da se zahtjevi o generičkim deskriptorima obrađuju transparentno i u razumnom roku, na temelju članka 1. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Komisiji se nalaže donošenje i objavljivanje pravila sukladno kojima se navedeni zahtjevi podnose.
- (3) Pravila bi trebala osigurati da je zahtjev sastavljen na način kojim se predstavljaju i pružaju sve potrebne informacije za njegovu procjenu. Nadalje, pravila ne sprečavaju Komisiju da zatraži dodatne informacije kada je to primjereno te ovisno o vrsti generičkog deskriptora i opsegu zahtjeva za izuzeće.

- (4) Kako bi se izbjeglo podnošenje višestrukih zahtjeva o istom generičkom deskriptoru (nazivu), primjereno je trgovinskim udruženjima koja zastupaju posebne prehrambene sektore dopustiti podnošenje zahtjeva u ime svojih članova.
- (5) Kako bi se, među ostalim, osigurala visoka razina zaštite potrošača, tvrdnje koje se koriste ne smiju biti pogrešne, dvosmislene ili zavaravajuće. Isto bi se načelo trebalo primjenjivati za uporabu generičkih deskriptora (naziva) koji bi mogli imati utjecaja na zdravlje. Kako bi se postigao taj cilj te u skladu s načelom proporcionalnosti, nacionalna tijela morat će primijeniti vlastite sposobnosti prosuđivanja, uzimajući u obzir sudsku praksu Suda, kako bi odredili tipičnu reakciju prosječnog potrošača u pojedinom slučaju.
- (6) Generički deskriptori (nazivi) trebaju odgovarati provjerenoj uporabi u državi članici ili državama članicama tijekom minimalnog razdoblja od 20 godina prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe.
- (7) Zatraženo je mišljenje država članica,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Zahtjevi o uporabi generičkih deskriptora (naziva) u smislu članka 1. stavka 4. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 podnose se i predstavljaju u skladu s pravilima utvrđenima u Prilogu.

Članak 2.

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 20. rujna 2013.

Za Komisiju
Predsjednik
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ SL L 404, 30.12.2006., str. 9.

PRILOG

DIO A.

Podnošenje zahtjeva

1. Zahtjev se može odnositi na uporabu generičkog deskriptora u jednoj ili više država članica. Taj se zahtjev podnosi nadležnom državnom tijelu samo jedne države članice (dalje u tekstu „država članica primateljica”). Subjekti mogu odabrati državu članicu kojoj će podnijeti svoj zahtjev među državama članicama u kojima se generički deskriptor koristi.
2. Zahtjev se podnosi u elektroničkom obliku i treba sadržavati sve elemente navedene u dijelu B ovog Priloga. Države članice prema potrebi mogu zatražiti tiskanu presliku. Za podatke navedene u dijelu B, točkama 1.5. i 2. ovog Priloga nije dostatno podnijeti samo popis uputa.
3. Po primitku zahtjeva nadležno državno tijelo države članice primateljice:
 - Potvrđuje primitak zahtjeva u pisanom obliku u roku od 14 dana od njegova primitka. U potvrdi se navodi datum primitka zahtjeva.
 - Bez odgode obavješćuje Komisiju prosljeđivanjem sažetka zahtjeva.
 - Prema potrebi prosljeđuje potpuni zahtjev državi članici ili svim drugim državama članicama na koje se odnosi zahtjev o uporabi generičkog deskriptora (dalje u tekstu „predmetna država članica ili predmetne države članice”).
 - Ako predmetna država članica ili predmetne države članice smatraju da zahtjev ne sadržava podatke i informacije kako je predviđeno u dijelu B Priloga, o tome će u roku od četiri tjedna obavijestiti državu članicu primateljicu.
4. Država članica primateljica, bez odgode i uzimajući u obzir informacije koje pruža predmetna država članica ili predmetne države članice, provjerava sadržava li zahtjev sve potrebne informacije navedene u dijelu B ovog Priloga. Ako zahtjev ne sadržava sve elemente koji se zahtijevaju na temelju dijela B ovog Priloga, država članica primateljica od podnositelja zahtjeva zahtijeva potrebne dodatne informacije te ga obavješćuje o roku za dostavu tih informacija.
5. Zahtjev se smatra nevaljanim u slučajevima kada podnositelj zahtjeva ne pruži dodatne informacije u skladu sa zahtjevom države članice primateljice. U tom slučaju država članica primateljica obavješćuje podnositelja zahtjeva, Komisiju i svaku drugu predmetnu državu članicu navodeći razloge zbog kojih se zahtjev smatra nevaljanim. Podnositelju zahtjeva daje se mogućnost da ponovno podnese isti zahtjev, isključujući državu članicu ili države članice za koje zatraženi podaci nisu dostavljeni.
6. Država članica primateljica bez odgode Komisiji i svim državama članicama prosljeđuje valjani zahtjev i o tome obavješćuje podnositelja zahtjeva. Komisija državi članici primateljici pismeno potvrđuje primitak valjanog zahtjeva u roku od 14 dana od njegova primitka.
7. Država članica primateljica i predmetna ili predmetne države članice Komisiji daju svoje mišljenje u roku od šest tjedana od datuma prosljeđivanja valjanog zahtjeva. U mišljenju se navodi ispunjava li generički deskriptor uvjete za stjecanje izuzeća u skladu s člankom 1. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1924/2006 i potkrijepljuju li ga elementi navedeni u dijelu B, točkama 1.3., 1.4., 1.5. te, ovisno o svakom pojedinom slučaju, točki 2. ovog Priloga. Navode se i razlozi kojima se mišljenje opravdava. Mišljenja se podnose pisanim putem. I druge države članice mogu iznijeti svoje mišljenje o zahtjevu podnesenom Komisiji i to u istom roku i pod jednakim uvjetima.
8. Po primitku valjanog zahtjeva države članice i mišljenja iz točke 7. ovog dijela Priloga, Komisija može u razumnom roku pokrenuti postupak za odobrenje generičkog deskriptora u skladu s člankom 1. stavkom 4. Uredbe (EZ) br. 1924/2006.

DIO B.

Sadržaj zahtjeva1. *Obvezne informacije*

Zahtjev se sastoji od sljedećeg:

1.1 Sažetak zahtjeva u kojem se navodi:

- ime i adresa podnositelja zahtjeva,
- generički deskriptor koji je predmet zahtjeva,
- kratak opis posebnosti klase hrane ili pića obuhvaćene generičkim deskriptorom te
- država članica ili države članice za koje je podnositelj zahtjeva podnio zahtjev o uporabi generičkog deskriptora.

1.2 Podnositelj zahtjeva

Ime, adresa i kontaktni podaci subjekta u poslovanju s hranom koji podnosi zahtjev i/ili osobe ovlaštene za komuniciranje s Komisijom u ime podnositelja zahtjeva.

Zahtjeve za odobrenje generičkog deskriptora mogu u ime svojih članova podnositi i trgovinska udruženja, a u njima se navode ime, adresa i kontaktni podaci trgovinskog udruženja koje podnosi zahtjev i/ili osobe ovlaštene za komuniciranje s Komisijom u ime tog trgovinskog udruženja. Poželjne su informacije o potpori zahtjevu koju pružaju članovi trgovinskog udruženja.

1.3 Generički deskriptor koji je predmet zahtjeva

1. Generički deskriptor naveden na jeziku/jezicima na kojem/kojima se tradicionalno upotrebljava. Prema potrebi opis generičkog deskriptora na engleskom jeziku.

2. Država članica ili države članice u kojima se generički deskriptor upotrebljava.

1.4 Klasa hrane ili pića obuhvaćena generičkim deskriptorom

1. Oznaka klase hrane ili pića stavljenih na tržište pod generičkim deskriptorom za koji je podnesen zahtjev.

2. Detaljan opis kojim se ističu posebnost i značajke po kojima se određena klasa hrane ili pića stavljenih na tržište pod generičkim deskriptorom za koji je podnesen zahtjev razlikuje od drugih proizvoda iz iste klase hrane ili pića.

1.5 Popratni podaci povezani s uporabom generičkog deskriptora

Mjerodavni dokazi iz stručne literature ili dokazi koji se drugačije mogu provjeriti kojima se potvrđuje prisutnost na tržištu države članice (država članica) klase hrane ili pića s generičkim deskriptorom, tijekom najmanje 20 godina prije datuma stupanja na snagu ove Uredbe.

2. *Dodatne informacije koje se moraju pružiti ako su zatražene na inicijativu države članice: popratni podaci povezani s razumijevanjem/percepcijom potrošača*

Država članica primateljica i predmetna ili predmetne države članice mogu, prije podnošenja zahtjeva Komisiji i ako to smatraju potrebnim za procjenu zahtjeva, od podnositelja zahtjeva zatražiti dodatne podatke koji se odnose na sljedeću vrstu informacija:

— mjerodavne dokaze ili informacije povezane s razumijevanjem i percepcijom potrošača o potencijalnom učinku generičkog deskriptora. Ti se podaci odnose na državu članicu ili države članice u kojima se generički deskriptor upotrebljava.

— mjerodavne dokaze ili informacije kojima se dokazuje da potrošač povezuje generički deskriptor s posebnom klasom hrane ili pića spomenutom u točki 1.4. ovog dijela Priloga.

3. *Eventualne dodatne informacije (nije obavezno)*
